

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Rådet	
98/C 394/01	Rådets resolution af 7. december 1998 om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab	1
	Kommissionen	
98/C 394/02	Ecu	4
98/C 394/03	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	5
98/C 394/04	Retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold	6
98/C 394/05	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE) ⁽¹⁾	20
98/C 394/06	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag IV/M.1184 — Travelers/Citicorp) ⁽¹⁾	20
98/C 394/07	Meddelelse om indledning af en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan, Folkerepublikken Kina, Hongkong, Republikken Korea, Malaysia, Mexico, Amerikas Forenede Stater og Indonesien	21

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

Berigtigelser

98/C 394/08

Berigtigelse til Rådets afgørelse af 12. oktober 1998 om udnævnelse af medlemmerne af Det Rådgivende Udvalg for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EFT C 330 af 28.10.1998) . . . 23

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 7. december 1998

om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab

(98/C 394/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til Rådets resolution af 8. juli 1996 om hvidbogen »En energipolitik for Den Europæiske Union«⁽¹⁾,

som henviser til Rådets resolution af 8. juni 1998 om vedvarende energikilder⁽²⁾,

som henviser til Rådets resolution af 18. december 1997 om en fællesskabsstrategi til fremme af kombineret kraftvarmeproduktion⁽³⁾,

som henviser til Rådets konklusioner af 11. maj og 16.–17. juni 1998 om klimaændringer,

som henviser til Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer,

som henviser til energichartertraktaten og protokollen om energieffektivitet og de hermed forbundne miljøaspekter og det paneuropæiske energispareinitiativ,

som henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Cardiff om integrering af miljøhensyn og bæredygtig udvikling inden for alle relevante politikområder,

som henviser til Save II-programmet og til drøftelserne om energirammeprogrammet og til Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration,

1) UDTRYKKER TILFREDSHED MED hovedlinjerne i Kommissionens meddelelse om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab — en strategi for rationel energianvendelse, der kan danne grundlag for udvikling af fællesskabsaktioner til supplerende af medlemsstaternes aktioner,

2) LÆGGER VÆGT PÅ det bidrag, effektiv energianvendelse kan yde til forsyningssikkerhed, økonomisk konkurrenceevne og miljøbeskyttelse, og BEKRÆFTER den vigtige rolle, som energieffektivitet vil have for skabelsen af erhvervs muligheder og for beskæftigelsen, og dens globale og regionale fordele,

3) BEKRÆFTER PÅ NY betydningen af fortsat udvikling og gennemførelse af passende fælles og samordnede politikker og foranstaltninger inden for energieffektivitet som et supplement til de nationale politikker og foranstaltninger, og som tager hensyn til særlige nationale forhold og prioriteter, så Fællesskabet og dets medlemsstater bliver i stand til at opfylde deres respektive forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen; BEKRÆFTER, at sådanne fælles og samordnede politikker og foranstaltninger skal udvikles på en måde, der er i overensstemmelse med energipolitikens tre hovedmål, dvs. forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og miljøbeskyttelse,

4) BEKRÆFTER, vigtigheden af en fællesskabsstrategi for energieffektivitet, som skal supplere medlemsstaternes politikker; UNDERSTREGER den afgørende rolle, medlemsstaterne skal spille, for at denne strategi kan gennemføres, og HENSTILLER til medlemsstaterne, at de i overensstemmelse med nationale fremgangsmåder udvikler og gennemfører nationale strategier for energieffektivitet, om nødvendigt under hensyn til den strategi, der føres på fællesskabsplan,

5) NOTERER SIG, at Kommissionen i sin meddelelse anslår det økonomiske potentiale for energibespa-

⁽¹⁾ EFT C 224 af 1.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 4 af 8.1.1998, s. 1.

relse i Fællesskabet som helhed til i år 2010 at ligge på omkring 18 % af energiforbruget i 1995,

- 6) ER AF DEN OPFATTELSE, at meddelelsens vejledende mål for Fællesskabet som helhed frem til år 2010 om forbedring af det endelige forbrugs energiintensitet med gennemsnitligt yderligere et procentpoint årligt ud over, hvad der ellers ville være opnået, er ambitiøst, og at det vil være en nyttig rettesnor for en forstærket indsats såvel på fællesskabsplan som i medlemsstaterne, idet det dog er nødvendigt at tage hensyn til de forskellige nationale forhold og til energiprisniveauerne,
- 7) UNDERSTREGER, at der i langt højere grad må gøres opmærksom på energieffektivitet, og at det er nødvendigt, at Fællesskabet og medlemsstaterne på ny tilkendegiver, at rationel energianvendelse ligger dem stærkt på sinde,
- 8) MENER, at man ikke mindst i betragtning af de nye forpligtelser i medfør af Kyoto-protokollen bør tage de nuværende aktiviteter på EF-plan og nationalt plan med hensyn til energieffektivitet op til fornyet vurdering for om nødvendigt at tilpasse deres sigte samt effektivisere og overvåge dem nøjere,
- 9) NOTERER SIG, at der fortsat findes mange forskellige hindringer for opfyldelsen af potentialet for energibesparelse, og at det er en udfordring for de offentlige myndigheder at skabe en ramme, inden for hvilken energieffektivitetsinitiativer i erhvervslevet kan udfolde sig, men ER AF DEN OPFATTELSE, at der enten allerede findes egnede foranstaltninger, eller at der kan udvikles foranstaltninger, som kan medvirke til at reducere og fjerne disse hindringer, idet der samtidig tages hensyn til nærhedsprincippet,
- 10) FINDER, at det er nødvendigt med øget udveksling af oplysninger og andet samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om politikker, programmer, foranstaltninger og resultater vedrørende energieffektivitet,
- 11) BEKRÆFTER, at udarbejdelsen af yderligere fællesskabsaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne er ønskelig, f.eks. i forbindelse med de fælles og samordnede politikker og foranstaltninger, som omhandlet i punkt 3; ERINDRER OM sine konklusioner af 11. maj 1998 (energi) og 16.—17. juni 1998 (miljø) med hensyn til energieffektivitet og MENER, at sådanne aktiviteter under hensyn til nærhedsprincippet kan bestå af for eksempel følgende typer af foranstaltninger:
- i) øget anvendelse af kraftvarmeproduktion, herunder produktion af fjernvarme og -køling, hvor dette er relevant
 - ii) øget vægt på især bygningsområdet, men også på energiidnyttelsen i industrien og i husholdningerne
 - iii) øget og udvidet anvendelse af mærkning, certificering og standardisering
 - iv) øget udbredelse af information om den bedste praksis i forbindelse med anvendelse af energieffektive teknologier og teknikker
 - v) øget anvendelse af forhandlingsaftaler og langtidsaftaler om energieffektivitet på et frivilligt grundlag
 - vi) revision af den gældende lovgivning og udarbejdelse af nye retsakter, herunder om nødvendigt pålæggelse af krav om opfyldelse af minimumseffektivitetsnormer, hvis andre foranstaltninger ikke er egnede
 - vii) anvendelse af instrumenter som fælles teknologiindkøb i overensstemmelse med konkurrencereglerne og -principperne samt hensyntagen til energieffektivitetsaspektet i procedurerne for offentlige indkøb og gennemførelse af energisyn, hvor det er relevant
 - viii) øget anvendelse af innovative finansieringsinstrumenter, herunder tredjepartsfinansiering og kontrakter om resultatgaranti.
- 12) ERKENDER betydningen af at udbrede viden, erfaring og bevidsthed i hele Fællesskabet inden for energieffektivitet og for udviklingen af og støtte til specifikke foranstaltninger og lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt, og behovet for kontinuerlig udvikling af nye og mere effektive foranstaltninger og teknologier; BEKRÆFTER i denne forbindelse betydningen af Save II-programmet, som vil blive en integrerende del af energirammeprogrammet, og af Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, navnlig i forhold til små og mellemstore virksomheder.
- 13) ER OVERBEVIST OM, at det er meget ønskeligt at inkorporere energieffektivitetsaspektet i andre

fællesskabspolitikker, når dette er relevant, idet hovedformålene med disse politikker dog skal respekteres; ERKENDER, at andre fællesskabspolitikker, herunder regionalpolitik, forskning og teknologi, transport, industri, forbindelserne med tredjelande samt statsstøtte, kan yde et væsentligt bidrag til fremme af energieffektiviteten.

- 14) NOTERER sig med opmærksomhed i Kommissionens arbejdsdokument ⁽¹⁾ listen over mulige politiske foranstaltninger, der omfatter relevante afgiftsmæssige foranstaltninger på energiområdet, økonomiske incitamenter og andre tilsvarende økonomiske foranstaltninger, der kan bidrage til at nedsætte

⁽¹⁾ Energipolitiske valgmuligheder som reaktion på klimaændringerne: Udformning af en energipolitisk strategi efter Kyoto.

emissionerne; BEMÆRKER, at drøftelsen på EU-plan fortsættes i Rådets relevante sammensætning.

- 15) ER AF DEN OPFATTELSE, at eventuelle ændringer med hensyn til energieffektivitet i forbindelse med revisionen af Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte ikke må have en konkurrencefordrejende virkning.
- 16) OPFORDERER Kommissionen til snarest at fremsætte forslag om en prioriteret handlingsplan for energieffektivitet på grundlag af ovennævnte punkter, navnlig dem, der er medtaget som eksempler i punkt 11. Handlingsplanen bør også tage hensyn til det bidrag, som andre fællesskabspolitikker kan yde til fremme af energieffektiviteten. Den skal angive Fællesskabets og medlemsstaternes ansvarsområder og navnlig indeholde oplysninger om finansiering og tidsplaner.

KOMMISSIONEN

ECU (¹)

16. december 1998

(98/C 394/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,3804	Finske mark	5,95144
Danske kroner	7,44807	Svenske kroner	9,46671
Tyske mark	1,95770	Pund sterling	0,700798
Græske drakmer	328,361	US-dollars	1,17650
Spanske pesetas	166,569	Canadiske dollars	1,81146
Franske francs	6,56534	Yen	136,639
Irske pund	0,788275	Schweizerfrancs	1,58180
Italienske lire	1938,57	Norske kroner	9,07199
Nederlandske gylden	2,20641	Islandske kroner	81,9432
Østrigske schilling	13,7733	Australske dollars	1,89483
Portugisiske escudos	200,746	Newzealandske dollars	2,25340
		Sydafrikanske rand	7,04759

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(98/C 394/03)

(Fastsat den 15. december 1998 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	% af OP °	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	% af OP °
<i>R I Orienteringspris *</i>	3,828		<i>A I Orienteringspris *</i>	3,828	
Heraklion	ingen noteringer		Athènes	ingen noteringer	
Patras	ingen noteringer		Heraklion	ingen noteringer	
Requena	ingen noteringer		Patras	ingen noteringer	
Reus	ingen noteringer		Alcázar de San Juan	2,702	71 %
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer (1)		Almendralejo	ingen noteringer	
Bastia	3,635	95 %	Medina del Campo	ingen noteringer (1)	
Béziers	4,469	117 %	Ribadavia	ingen noteringer	
Montpellier	4,486	117 %	Vilafranca del Penedés	ingen noteringer	
Narbonne	ingen noteringer		Villar del Arzobispo	ingen noteringer (1)	
Nîmes	4,561	119 %	Villarrobledo	2,686	70 %
Perpignan	3,681	96 %	Bordeaux	ingen noteringer	
Asti	ingen noteringer		Nantes	ingen noteringer	
Firenze	ingen noteringer		Bari	2,381	62 %
Lecce	ingen noteringer		Cagliari	ingen noteringer (1)	
Pescara	3,901	102 %	Chieti	ingen noteringer	
Reggio Emilia	ingen noteringer		Ravenna (Lugo, Faenza)	2,736	71 %
Treviso	ingen noteringer		Trapani (Alcamo)	2,254	59 %
Verona (for de lokale vine)	4,433	116 %	Treviso	ingen noteringer	
Repræsentativ pris	4,424	116 %	Repræsentativ pris	2,724	71 %
<i>R II Orienteringspris *</i>	3,828				
Heraklion	ingen noteringer				
Patras	ingen noteringer				
Calatayud	ingen noteringer				
Falset	ingen noteringer (1)				
Jumilla	ingen noteringer				
Navalcarnero	ingen noteringer (1)				
Requena	ingen noteringer				
Toro	ingen noteringer				
Villena	ingen noteringer (1)				
Bastia	ingen noteringer		<i>A II Orienteringspris *</i>	82,810	
Brignoles	ingen noteringer		Rheinpfalz (Oberhaardt)	44,059	53 %
Bari	3,546	93 %	Rheinessen (Hügelland)	50,405	61 %
Barletta	3,293	86 %	Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer	
Cagliari	ingen noteringer		Repræsentativ pris	45,366	55 %
Lecce	ingen noteringer				
Taranto	ingen noteringer		<i>A III Orienteringspris *</i>	94,570	
Repræsentativ pris	3,399	89 %	Mosel-Rheingau	ingen noteringer	
	ECU/hl		Vindyrkningsområdet ved Mosel i Luxembourg	ingen noteringer	
<i>R III Orienteringspris *</i>	62,150		Repræsentativ pris	ingen noteringer	
Rheinpfalz-Rheinessen (Hügelland)	ingen noteringer				

(1) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

* Anvendes fra den 1. februar 1995.

° OP = Orienteringspris.

RETNINGSLINJER FOR BEREGNINGEN AF SUBSIDIEBELØBET I FORBINDELSE MED UNDERSØGELSER VEDRØRENDE UDLIGNINGSTOLD

(98/C 394/04)

A. INDLEDNING

Artikel 5, 6 og 7 i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»forordning 2026/97«), indeholder bestemmelser om beregningen af subsidiebeløbet. Nærværende meddelelse har til formål at gøre mere detaljeret rede for anvendelsen af disse bestemmelser, i visse tilfælde ved hjælp af eksempler, for at klarlægge den metode, som Kommissionen i almindelighed vil benytte ved beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med sager, som involverer udligningstold, medmindre der er særlige forhold, som betinger anvendelse af en anden metode. Sigtet dermed er at gøre beregningsprocessen mere åben og at sikre større sikkerhed for erhvervsvirksomheder og fremmede landes regeringer.

Denne meddelelse er ikke på nogen måde bindende for Fællesskabets institutioner, men indeholder alene retningslinjer, der tager sigte på undersøgelser vedrørende udligningstold i henhold til forordning 2026/97.

Kommissionen har til hensigt i fornødent omfang at ajourføre denne meddelelse på baggrund af de indhøstede erfaringer med forvaltningen af forordningen og vore vigtigste handelspartners praksis på dette område.

B. BAGGRUND FOR BEREGNINGEN

a) Fællesskabet og dets medlemsstater er medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og er derfor bundet af bestemmelserne i WTO's aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (»subsidieaftalen«), når de foretager undersøgelser vedrørende udligningstold. Ved forordning (EF) nr. 2026/97 gennemføres de relevante bestemmelser i denne aftale, og forordningen indeholder desuden regler om grundlaget for indførelsen af udligningstold på skadelig subsidieret indførsel⁽²⁾.

b) I henhold til denne forordning kan der træffes foranstaltninger over for en sådan indførsel, hvis det ved en undersøgelse påvises, at:

- i) den nyder godt af udligningsberettigede subsidier
- ii) den forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade på den erhvervsgren i Fællesskabet, som fremstiller samme vare
- iii) udligningsforanstaltningerne er i Fællesskabets interesse.

c) Hvis det anses for nødvendigt at træffe foranstaltninger, skal disse normalt have form af en udligningstold eller et tilsagn fra en eksportør eller det subsidierende lands regering. Sigtet med disse foranstaltninger er at opveje virkningerne af den skadelige subsidiering. Som fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning 2026/97:

- i) må udligningstolden ikke være højere end det udligningsberettigede subsidiebeløb,
- ii) bør udligningstolden være lavere end subsidiebeløbet, hvis en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Det er i begge tilfælde bydende nødvendigt, at det nøjagtige subsidiebeløb er kendt. Dette kræver en metode til beregning af subsidiebeløbet.

I denne meddelelse beskrives en anvendelig beregningsmetode. Det skal bemærkes, at disse henstillinger kun omfatter foranstaltninger, der vedrører udligningsberettigede subsidier.

C. FORDELE FOR MODTAGEREN

Subsidierne kan have mange former. I artikel 2 i forordning 2026/97 er subsidier defineret som enten:

- et finansielt bidrag fra en regering, eller
- en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994

hvorved der opnås en fordel.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Disse retningslinjer gælder også for undersøgelser vedrørende EKSF-produkter i henhold til Kommissionens beslutning af 3. september 1998 (EFT L 245 af 4.9.1998, s. 3).

I henhold til reglen i artikel 5 i forordning 2026/97 skal beregningen af fordelene afspejle det subsidiebeløb, der er konstateret i undersøgelsesperioden, og ikke blot den pålydende værdi af beløbet på det tidspunkt, hvor det overføres til modtageren eller eftergives af staten.

Den pålydende værdi af subsidiebeløbet skal derfor omregnes til den værdi, der var fremherskende i undersøgelsesperioden, ved anvendelse af den normale markedsrente.

D. BEREGNING AF SUBSIDIET PR. ENHED/AD VALOREM

Forordning 2026/97, der som bekendt er baseret på WTO's subsidieaftale, forudsætter, at subsidier altid har den vigtige virkning, at de nedbringer en virksomheds omkostninger, og den metode, der benyttes til beregning af udligningstold, afspejler derfor dette forhold. Sigtet med beregningen er at nå frem til subsidiebeløbet pr. produceret enhed (artikel 7, stk. 1, i forordning 2026/97) i undersøgelsesperioden (der henvises til afsnit F). Hvis der er tale om forbrugsvarer som f.eks. fjernsynsapparater, er den bedst egnede enhed det enkelte apparat. Hvis der er tale om styrtgods såsom gødningsstoffer eller kemikalier, er det mest hensigtsmæssigt at beregne subsidierne pr. ton eller på grundlag af en anden egnet måleenhed. Den subsidietype, som er enklest at beregne, er derfor den type, der ydes pr. enhed (eksempel 1).

Subsidierne pr. enhed kan omregnes til en ad valorem-sats ved Fællesskabets grænse ved at udtrykke subsidierne pr. enhed i procent af den gennemsnitlige cif-importpris pr. enhed (ufortoldet).

Det kan derved slås fast, om subsidierne er de minimis, eftersom dette er udtrykt ad valorem i artikel 14, stk. 5, i forordning 2026/97 (1 % ved import fra udviklede lande og 2-3 % ved import fra udviklingslande). Under visse omstændigheder kan det også være hensigtsmæssigt at udtrykke udligningstolden på et ad valorem-grundlag.

E. BEREGNING AF VISSE TYPER SUBSIDIER

a) Tilskud

Indledning

Hvis der er tale om et tilskud (eller en tilsvarende ydelse), hvor pengene ikke skal betales tilbage, er subsidiernes værdi lig med tilskuddets størrelse korri-

geret for eventuelle forskelle mellem det tidspunkt, hvor de modtages, og undersøgelsesperioden, dvs. den periode, i hvilken produktionen eller salget finder sted.

Hvis tilskuddet udgiftsføres i undersøgelsesperioden (dvs. at det fuldt ud anvendes på produktionen eller salget i denne periode), skal det rentebeløb, som ville være påløbet i denne periode, derfor som hovedregel lægges til. Hvis tilskuddet imidlertid ydes over en længere periode end undersøgelsesperioden, skal rentetillægget beregnes som fastsat i afsnit F (a) (ii).

Alle overførte eller eftergivne indtægtsbeløb, der består af engangsbeløb (f.eks. fritagelse for indkomstskat eller told, rabatter, besparelser som følge af præferentiel levering af varer og tjenesteydelser eller fortjeneste af overdrevent høje priser ved køb af varer), anses for tilskud. (Der henvises til eksempel 1, 1(i), 3, 4 og 5).

Specifikke eksempler på tilskud eller tilsvarende ydelser

Ved fastlæggelsen af tilskudsbeløbets fulde størrelse forhøjes alle de beløb, der er nævnt i nedenstående specifikke eksempler, med den i indledningen nævnte rente; desuden har det betydning for det samlede tilskudsbeløb, om tilskuddet er fordelt eller udgiftsført.

i) Direkte overførsel af midler

Det enkleste tilfælde. Tilskudsbeløbet er det beløb, som det pågældende selskab har modtaget (et tilskud til dækning af driftstab falder ind under denne kategori).

ii) Skattefritagelser

Tilskudsbeløbet er det skattebeløb, som det pågældende selskab skulle have udredt, hvis standardkattesatsen havde været anvendt i undersøgelsesperioden.

iii) Skatnedsættelser

Tilskudsbeløbet er forskellen mellem den skat, som modtagerselskabet rent faktisk betalte i

undersøgelserperioden, og det beløb, som skulle have været betalt, hvis den normale skattesats havde været anvendt.

(Samme metode bør anvendes på alle andre fritagelser for og nedsættelser af forpligtelser såsom importtold, bidrag til sociale sikringsordninger og fratrædelsesgodtgørelser).

iv) *Hurtig afskrivning*

Hurtig afskrivning af aktier i henhold til et af staten godkendt program bør betragtes som skattemæssig sættelse. Subsidiebeløbet er forskellen mellem det skattebeløb, som skulle have været betalt i undersøgelsesperioden i henhold til den normale afskrivningsordning for de pågældende aktiver, og det faktisk erlagte beløb under den hurtige afskrivningsordning. Hvis den hurtige afskrivning giver sig udslag i skattebesparelser for det pågældende selskab i undersøgelsesperioden, er der tale om en fordel.

v) *Rentesubsidier*

Hvis der er tale om rentesubsidier, er subsidiebeløbet det rentebeløb, som modtagerselskabet sparer i undersøgelsesperioden.

b) **Lån**

Grundlæggende metode

- i) Hvis der er tale om et lån fra staten (hvor der finder tilbagebetaling sted), er subsidierne lig med forskellen mellem rentebetalingen på statslånet og de renter, der under normale omstændigheder skulle have været betalt på et tilsvarende lån på markedsvilkår i undersøgelsesperioden. (Der henvises til eksempel 2 i)).
- ii) Et tilsvarende lån på markedsvilkår vil i almindelighed være et lån af samme størrelse med samme løbetid optaget af modtageren hos en repræsentativ privat bank, der virker på hjemmemarkedet.
- iii) I den sammenhæng bør markedsrentesatsen fastlægges på grundlag af den rente, som det pågældende selskab rent faktisk betaler i forbindelse

med tilsvarende lån fra private banker. Hvis dette ikke er muligt, bør undersøgelsen baseres på de renter, som selskaber i en lignende finansiel situation og i samme sektor betaler for tilsvarende private lån eller — dersom der ikke foreligger oplysninger om sådanne lån — et tilsvarende privat lån til selskaber i en lignende finansiel situation og i en hvilken som helst sektor.

- iv) Hvis der ikke findes nogen sammenlignelig udlånspraksis på eksportlandets hjemmemarked, kan renten på et lån på markedsvilkår anslås på grundlag af indikatorer for den generelle økonomiske situation på det pågældende tidspunkt (navnlig inflationstakten) og det pågældende selskabs situation.
- v) Hvis hele lånet eller en del deraf eftergives misligholdes, behandles det ikke tilbagebetalte beløb som tilskud, dog afhængigt af om der foreligger en garanti.

Specifikke tilfælde

- vi) Det skal bemærkes, at skatteudsættelse eller udsættelse med nogen anden finansiel forpligtelse bør betragtes som rentefrit lån, og at subsidiebeløbet skal beregnes som fastsat ovenfor.
- vii) Tilbagebetalingspligtige tilskud bør betragtes som rentefrie lån, indtil de er betalt tilbage. Hvis de ikke helt eller delvis betales tilbage, vil de fra den dato, på hvilken det konstateres, at de ikke er betalt tilbage, snarere blive betragtet som tilskud end som rentefrie lån. Fra denne dato finder den normale metode i forbindelse med tilskud anvendelse. Navnlig skal fordelingen, dersom tilskuddet fordeles over tiden, begynde på den dato, på hvilken det konstateres, at lånet ikke er betalt tilbage. Subsidiebeløbet bør være tilskuddets beløb minus eventuelle afdrag.
- viii) Same approach anvendes på lån, der udgør eventualforpligtelser. I den udstrækning sådanne lån ydes til en præferentiel rentesats, bør tilskuddet beregnes som under punkt i). Hvis det imidlertid slås fast, at lånet ikke skal tilbagebetales, behandles det fra den dato, på hvilken det konstateres, at der ikke er betalt tilbage, som et

tilskud. Subsidiebeløbet bør være lånets hovedstol minus eventuelle afdrag.

c) Lånegarantier

- i) Som hovedregel sætter en lånegaranti et firma i stand til at optage lån på mere gunstige vilkår, end det normalt ville være tilfældet, fordi den i en vis udstrækning fjerner risikoen for, at låntageren misligholder tilbagebetalingspligten over for långiveren. Hvis garantien ydes af staten, er det forhold, at lånet ydes til en lavere rentesats end den, der ellers ville have været anvendt, ikke ensbetydende med, at der er tale om subsidier, forudsat at garantien er finansieret på et forretningsmæssigt grundlag, da selskabets finansiering af en sådan bæredygtig garanti må antages at opveje de eventuelle fordele, der knytter sig til en præferentiel rentesats.

- ii) I denne situation foreligger der ingen fordel for modtageren, hvis det gebyr, som han betaler til garantiprogrammet, er tilstrækkeligt til at sikre, at programmet fungerer på et forretningsmæssigt grundlag, dvs. at det dækker alle sine omkostninger og indtjener en rimelig fortjeneste. I en sådan situation antages det, at gebyret dækker det risikoelement, der er forbundet med opnåelsen af en lavere rente. Hvis garantiprogrammet er bæredygtigt i undersøgelsesperioden som helhed, og modtageren har betalt det relevante gebyr, yder staten ikke noget finansielt bidrag, og der er derfor heller ikke tale om subsidier, heller ikke selv om modtageren i denne periode misligholder sine betalingsforpligtelser i forbindelse med lånet.

Hvis ordningen ikke er bæredygtig, udgør fordelene for modtageren forskellen mellem de faktisk betalte gebyrer og de gebyrer, som skulle have været betalt, hvis programmet skulle have været bæredygtigt, eller forskellen mellem det beløb, som firmaet betaler på det af garantien omfattede lån, og det beløb, som det skulle have betalt for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden statsgaranti, alt efter hvilket beløb der er det laveste.

- iii) Hvis der er tale om ad hoc-garantier (dvs. garantier, der ikke indgår i et program), skal det først vurderes, om de betalte gebyrer svarer til de gebyrer, der beregnes for andre selskaber i en lignende situation, som er omfattet af bæredygtige lånegaranti programmer. Hvis dette er tilfældet, vil der i almindelighed ikke være tale om subsidier; hvis det ikke er tilfældet, finder den i punkt (ii) ovenfor nævnte metode anvendelse.

- iv) Hvis modtageren ikke betaler nogen gebyrer, udgør subsidiebeløbet forskellen mellem det beløb, som firmaet betaler på det garanterede lån, og det beløb, som det skulle have betalt på et tilsvarende lån på markedsvilkår statsgaranti.

- v) De samme beregningsprincipper anvendes på kreditgarantier, dvs. situationer, hvor modtageren garanteres mod lånemisligholdelser fra sine kunders side.

- vi) Hvad angår eksportkreditter og -garantier, er bestemmelserne i OECD-arrangementet på dette område naturligvis bestemmende for vor approach.

d) Statslig levering af varer og tjenesteydelser

Grundprincip

- i) Subsidiebeløbet i forbindelse med statslig levering af varer og tjenesteydelser er lig med forskellen mellem den pris, som firmaer betaler for varerne eller tjenesteydelserne, og en passende aflønning for de pågældende varer eller tjenesteydelser set på baggrund af de fremherskende markedsvilkår, hvis den pris, der betales til staten, er lavere end dette beløb.

Den passende aflønning skal normalt fastlægges på baggrund af de fremherskende markedsvilkår på eksportlandets hjemmemarked, og subsidiebeløbet må kun vedrøre den del af købene af varer og tjenesteydelser, som direkte indgår i produktionen eller salget af samme vare i undersøgelsesperioden.

Sammenligning med private leverandører

- ii) Indledningsvis skal det slås fast, om de pågældende samme varer eller tjenesteydelser både leveres af staten og af private erhvervsvirksomheder. Hvis dette er tilfældet, vil den pris, som staten tager, i almindelighed betegne en fordel i den udstrækning, den ligger lavere end den laveste pris, som en af de private erhvervsvirksomheder tager af det pågældende selskab i forbindelse med et tilsvarende salg. Subsidiebeløbet udgør i så fald forskellen mellem disse to priser.

Hvis den pågældende virksomhed ikke har foretaget tilsvarende køb hos private erhvervsvirksom-

heder, skal der indhentes detaljerede oplysninger om den pris, som betales af tilsvarende selskaber i samme sektor eller — dersom sådanne data ikke kan indhentes — i økonomien som helhed. Tilskudsbeløbet beregnes som angivet ovenfor.

Leverandører, der er statsmonopoler

- iii) Dersom de pågældende varer eller tjenesteydelser leveres af statsmonopoler, anses de for at være leveret med mindre end passende aflønning, hvis nogle virksomheder eller sektorer nyder godt af præferentielle priser. Subsidiebeløbet vil være forskellen mellem den præferentielle pris og den normale pris.

Hvis de pågældende varer og tjenesteydelser har udbredt anvendelse i økonomien, kan subsidier kun være specifikke, hvis der kan påvises præferentiel prisfastsættelse for en bestemt virksomhed eller sektor.

Det kan tænkes, at de enhedspriser, der tages, varierer på grundlag af neutrale og objektive kriterier, f.eks. at store forbrugere betaler mindre pr. enhed end små forbrugere, således som det til tider er tilfældet for leverancer af gas og elektricitet. I sådanne situationer indebærer det forhold, at nogle virksomheder nyder godt af gunstigere priser end andre, ikke, at der nødvendigvis i dette tilfælde er fastsat en aflønning, der er mindre end den passende aflønning, fordudsat at den pågældende prisstruktur finder generel anvendelse i hele økonomien, uden at der indrømmes særlige sektorer eller firmaer præferentielle priser. Subsidiebeløbet udgør principielt forskellen mellem den præferentielle pris og den normale pris, der tages af et tilsvarende selskab alt efter den normale struktur.

- iv) Hvis den normale pris imidlertid er utilstrækkelig til at dække leverandørens gennemsnitlige samlede omkostninger plus en rimelig fortjeneste (baseret på sektorens gennemsnit), udgør subsidiebeløbet forskellen mellem den præferentielle pris og den pris, der er nødvendigt til dækning af de nævnte omkostninger og den nævnte fortjeneste.
- v) Hvis staten har monopol på levering af varer og tjenesteydelser med bestemte anvendelsesformål, f.eks. billedrør, opstår spørgsmålet om præferentiel prisfastsættelse ikke, og subsidiebeløbet er forskellen mellem den pris, som det pågældende firma betaler, og den pris, der er nødvendig til dækning af leverandørens omkostninger og fortjeneste.

e) Statslige varekøb

- i) I en situation, hvor private erhvervsvirksomheder køber den pågældende varetype ved siden af det statslige organ, bestemmes subsidiebeløbet af den udstrækning, hvori den pris, som staten betaler for samme vare, overstiger den højeste pris, der tilbydes for et sammenligneligt køb af samme vare foretaget af den private sektor.
- ii) Hvis det pågældende selskab ikke har foretaget sammenlignelige salg til private erhvervsvirksomheder, skal der tilvejebringes detaljerede oplysninger om den pris, som private erhvervsvirksomheder betaler til sammenlignelige selskaber i samme sektor, eller — dersom sådanne data ikke kan indhentes — i økonomien som helhed. I dette tilfælde beregnes subsidiebeløbet som angivet ovenfor.
- iii) Hvis staten har monopol på køb af de pågældende varer, bestemmes subsidiebeløbet for statens varekøb af det omfang, hvori den pris, der betales for varerne, overstiger en passende aflønning. Ved en passende aflønning forstås i denne situation de gennemsnitlige omkostninger, der påløber for det firma, som sælger varen i undersøgelsesperioden, plus en rimelig fortjeneste, der skal fastlægges på et individuelt grundlag.

Subsidiebeløbet er forskellen mellem den pris, der betales af staten, og den passende aflønning som defineret ovenfor.

f) Statslig tilvejebringelse af egenkapital

- i) Statslig tilvejebringelse af egenkapital menes ikke at indebære nogen fordele, medmindre investeringsafgørelsen kan anses for uforenelig med den normale investeringspraksis (herunder tilvejebringelse af risikovillig kapital) blandt private investorer i det pågældende eksportland.
- ii) Tilvejebringelsen af egenkapital er derfor ikke i sig selv ensbetydende med en fordel. Kriteriet er, om en privat investor ville have investeret i selskabet i samme situation som den, hvori staten investerede egenkapital. I henhold til dette princip skal sagen behandles på et individuelt grundlag under skyldig hensyntagen til Kommis-

sionens politik for statsstøtte på det pågældende område og Fællesskabets vigtigste handelspartners praksis.

iii) Hvis staten køber aktier i et selskab og betaler en overkurs for disse aktier i forhold til den normale markedskurs (under hensyn til alle andre faktorer, som kan have betydning for en privat investor), er subsidiebeløbet forskellen mellem disse to kurser.

vi) Som hovedregel bør der i sager, hvor der ikke frit omsættes aktier på markedet, tages hensyn til statens realistiske forventninger til et afkast af det beløb, der investeres i egenkapital. Det bedste bevis herfor er en uafhængig undersøgelse, som viser, at det pågældende firma er en rimelig investering; hvis en sådan ikke foreligger, påhviler det staten at vise, på hvilket grundlag den bygger sine forventninger om et rimeligt afkast af investeringen.

v) Hvis der ikke foreligger nogen markedspris, og kapitaltilførslen finder sted som led i et igangværende statsligt program for sådanne investeringer, bør der ikke kun tages hensyn til analysen af det pågældende firma, men også til oversigter over programmets samlede resultater i en årrække. Hvis disse oversigter viser, at programmet har givet staten et rimeligt afkast, foreligger der en formodning om, at staten i den pågældende sag optræder i overensstemmelse med den normale investeringspraksis for private sektorer. Hvis programmet ikke har givet et rimeligt afkast, påhviler det staten at vise, på hvilket grundlag den bygger sine forventninger om et rimeligt afkast af investeringen.

vi) Spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et tilskud eller ej, bestemmes af de oplysninger, som parterne ligger inde med på det tidspunkt, hvor kapitaltilførslen finder sted. Hvis en undersøgelse vedrører en kapitaltilførsel, der har fundet sted for flere år siden, er det forhold, at selskabet har opnået mindre gode resultater end forventet, således ikke ensbetydende med, at der foreligger et tilskud, forudsat at forventningen om et rimeligt afkast byggede på de forhold, der var kendte på det tidspunkt, hvor kapitaltilførslen fandt sted.

På den anden side kan der være tale om et tilskud, selv om der er opnået et rimeligt afkast, hvis udsigterne til et sådant afkast på det tidspunkt, hvor kapitaltilførslen fandt sted, var så usikre, at ingen privat part ville have foretaget investeringen.

vii) I sager, hvor der ikke foreligger nogen markedspris på egenkapitalen, og hvor der er tale om subsidier og en fordel, fordi staten ikke har optrådt i overensstemmelse med den normale investeringspraksis for private investorer, skal hele eller en del af investeringen i egenkapital betragtes som et tilskud.

Der træffes kun beslutning om at betragte hele egenkapitalen som tilskud i ekstreme tilfælde, hvor det slås fast, at staten ikke ønskede noget afkast af sin investering og rent faktisk ydede et skjult tilskud til det pågældende firma.

En beslutning om, hvor stor en del af egenkapitalen der skal behandles som tilskud, bør træffes under hensyn til, hvor tæt staten er på at opfylde betingelserne for at kunne sidestilles med en privat investor. Denne beslutning skal træffes på et individuelt grundlag.

g) Statslig gældsreturnering

Gældsreturnering fra statens eller statsejede bankers side fritager et selskab for dets tilbagebetalingsforpligtelser og bør derfor behandles som et tilskud. Hvis subsidierne fordeles, begynder fordelingsperioden på det tidspunkt, hvor gælden returneres. Subsidiebeløbet er gældsreturneringens restbeløb (inklusive rente og rentesrente).

F. UNDERSØGELSESPERIODE FOR SUBSIDIEBEREGNINGEN — UDGIFTSFØRING/FORDELING

Subsidiebeløbet fastlægger for en undersøgelsesperiode, der i almindelighed er modtagervirksomhedens seneste regnskabsår (artikel 4, stk. 1, i forordning 2026/97). Selv om der kan benyttes enhver anden seks månedersperiode forud for indledningen af undersøgelsen, må det foretrækkes, at det seneste regnskabsår benyttes, fordi dette

vil gøre det muligt at efterprøve hele talmaterialet på grundlag af reviderede regnskaber.

Da mange subsidier har virkninger i flere år, bør subsidier ydet før undersøgelsesperioden også undersøges med henblik på at slå fast, hvor stor en del af dem der bør henføres til undersøgelsesperioden (jf. nedenfor).

- i) Hvis subsidierne ydes pr. enhed, eksempelvis i form af en godtgørelse, ydet pr. vareenhed ved eksport, bør beregningen pr. enhed i almindelighed foregå ved hjælp af det vejede gennemsnit af godtgørelsen i undersøgelsesperioden. (Eksempel 1).
- ii) Andre subsidietyper kan ikke uden videre opgøres pr. enhed, men omfatter et samlet pengebeløb, der skal fordeles bedst muligt mellem de forskellige vareenheder.

Det kan i den sammenhæng være nødvendigt at foretage to beregninger:

- Henførsel til undersøgelsesperioden af en del af de subsidier, der blev ydet før undersøgelsesperioden, men hvis virkninger strækker sig over et antal år (artikel 7, stk. 3, i forordning 2026/97).
- Fordeling af det subsidiebeløb, de er henført til undersøgelsesperioden, på enheder af samme vare. I dette tilfælde skal der vælges en egnet fællesnævner for denne fordeling. (Artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning 2026/97).

a) **Henførsel af et subsidiebeløb til undersøgelsesperioden**

- i) Mange subsidietyper såsom skatteincitamer og lån på præferencevilkår er tilbagevendende, og virkningerne mærkes umiddelbart efter, at subsidierne er ydet. Det beløb, der er ydet til modtageren, kan således udgiftsføres i undersøgelsesperioden. Hvis den fulde fordel for modtageren skal opgøres, skal det udgiftsførte beløb i almindelighed forhøjes med den årlige markedsrentesats, forudsat at modtageren skulle have lånt beløbet ved periodens begyndelse og betalt det tilbage ved periodens afslutning.
- ii) For ikke-tilbagevendende subsidier, der kan knyttes til anskaffelse af faste aktiver, skal subsidiernes samlede værdi fordeles over aktivets normale levetid (artikel 7, stk. 3, i forordning

2026/97). Subsidiebeløbet i forbindelse med eksempelvis et tilskud (som formodes at blive anvendt af modtageren til forbedring af konkurrenceevnen på lang sigt og dermed til opkøb af aktiver af den ene eller den anden slags) kan derfor fordeles over den normale periode, der anvendes i den pågældende industri til afskrivning af aktiver. Dette kan normalt ske ved anvendelse af den lineære metode. Hvis den normale afskrivningsperiode eksempelvis er på fem år, skal 20 % af tilskudsbeløbet henføres til undersøgelsesperioden. (Der henvises til eksempel 6).

Metoden med fordeling over tiden indebærer, at ikke-tilbagevendende subsidier, der blev ydet flere år før undersøgelsesperioden, stadig kan være udligningsberettigede, forudsat at de stadig har virkninger i undersøgelsesperiode.

Denne fordelingstype svarer begrebsmæssigt til en række årlige tilskud af samme størrelse. For at fastlægge fordelingen for modtageren bør der til det enkelte tilskud lægges den relevante årlige markedsrente, således at fordelingen ved ikke at være nødt til at låne pengene på markedet medtages i beregningen. For at sikre, at beregningen kommer til at omfatte den fulde fordel, som modtageren drager af at have et engangsbetalt tilskud til rådighed fra fordelingsperiodens begyndelse, skal tilskudsbeløbet desuden forhøjes med den gennemsnitlige rente, som modtageren kan forvente at indtjene af det samlede tilskuds ikke-afskrevne del i hele fordelingsperioden.

- iii) Uanset punkt ii), kan ikke-tilbagevendende subsidier, der udgør mindre end 1 % ad valorem, normalt udgiftsføres, selv om de er knyttet til køb af faste aktiver.
- iv) Hvis der er tale om tilbagevendende subsidier knyttet til anskaffelse af faste aktiver, der strækker sig tilbage til tiden før undersøgelsesperioden, f.eks. fritagelse for importtold på maskiner, skal der tages hensyn til de fordele inden for afskrivningsperioden, der hidrører fra de tidligere år, og det rette beløb skal henføres til undersøgelsesperioden. (Der henvises til eksempel 7).
- v) Desuden kan tilbagevendende subsidier ydet i store koncentrerede beløb før undersøgelsesperioden under visse omstændigheder fordeles over tiden, hvis det slås fast, at de efter alt at dømme

vil blive knyttet til køb af faste aktiver og stadig indebærer fordele i undersøgelsesperioden.

- vi) For subsidier udgiftsført i henhold til punkt (i) og (iii) bør der derfor ikke tages hensyn til subsidier ydet før undersøgelsesperioden. For subsidier, der er fordelt over tiden som nævnt i punkt ii), iv) og v), skal subsidier ydet før undersøgelsesperioden tages i betragtning.
- vii) Bilag I, indeholder en mere detaljeret tabel med eksempler på tilskud, der skal fordeles eller udgiftsføres. Tabellen er kun af vejledende karakter; nogle typer tilskud kan underkastes individuel analyse, når det skal afgøres, om de skal udgiftsføres eller fordeles.

b) Egnede fællesnævner for fordelingen af subsidiebeløbet

Når det subsidiebeløb, der skal henføres til undersøgelsesperioden, er fastlagt, beregnes beløbet pr. enhed ved fordeling af subsidiebeløbet ved hjælp af en egnede fællesnævner, dvs. størrelsen af salget eller eksporten af den pågældende vare.

- i) For så vidt angår **eksportsubsidier** (artikel 3, stk. 4, litra a), i forordning 2026/97), er den egnede fællesnævner for fordelingen eksportmængden i undersøgelsesperioden, da disse subsidier kun ydes i forbindelse med eksport. (Der henvises til eksempel 2 og 3).
- ii) For så vidt angår **andre subsidier end eksportsubsidier**, bør det samlede salg (indenlandsk salg plus eksport) i almindelighed benyttes som fællesnævner, da disse subsidier både kommer det indenlandske salg og eksportsalget til gode. (Der henvises til eksempel 4).
- iii) Hvis de med subsidier forbundne fordele er begrænset til en bestemt vare, skal fællesnævneren kun afspejle salget af denne vare. Hvis dette ikke er tilfældet, bør fællesnævneren være modtagerens samlede salg.

G. FRADRAG I SUBSIDIEBELØBET

1. I henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning 2026/97 kan kun følgende fratrækkes subsidiebeløbet:

- i) *Ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier*

Det skal bemærkes, at der er op til eksportøren i det pågældende land at anmode om et fradrag; hvis der ikke fremsættes en sådan anmodning ledsaget af et kontrollerbart bevis, vil der ikke blive ydet noget fradrag.

De eneste gebyrer eller omkostninger, som i almindelighed kan fratrækkes, er gebyrer eller omkostninger betalt direkte til staten i undersøgelsesperioden. Det skal bevises, at sådanne betalinger er obligatoriske før subsidierne kan ydes. Betalinger til private parter såsom sagførere eller bogholdere i forbindelse med ansøgningen om subsidier kan ikke fratrækkes. Det samme gælder frivillige bidrag til staten såsom donationer.

- ii) *Eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Fællesskabet specielt med henblik på at udligne subsidierne.*

Sådanne anmodninger om fradrag bør kun accepteres, hvis de pågældende afgifter er opkrævet i undersøgelsesperioden, og det er fundet godtgjort, at de stadig opkræves på det tidspunkt, hvor der anbefales endelige foranstaltninger.

2. Der kan normalt ikke foretages andre fradrag i subsidiebeløbet. Der tages ikke hensyn til eventuelle skattemæssige virkninger af subsidier eller andre økonomiske eller tidsværdimæssige virkninger end dem, der er omhandlet i denne meddelelse.

EKSEMPLER PÅ BEREGNING AF SUBSIDIER

Der er i forbindelse med disse eksempler fastsat følgende forudsætninger:

- 1) Undersøgellesperioden er året 1996
- 2) Rentesaften ved en etårig løbetid er 25 %
- 3) Afskrivningsperioden for maskiner er fem år
- 4) Importtolden for maskiner er 50 %
- 5) Samme vare benævnes vare X, opgjort i tons
- 6) Der er tre producenter i eksportlandet; hver af dem eksporterer 100 000 tons om året. De benævnes selskab A, B og C
- 7) I samtlige eksempler er pengebeløbet udtrykt i ECU. I praksis udtrykkes beløbene i eksportlandets valuta, og tolden ved Fællesskabets grænse udtrykkes i ECU.

a) **Subsidier ydet pr. vareenhed**

Eksempel 1

- i) Eksportørerne af vare X modtager fra staten en godtgørelse for hvert eksporteret ton. Denne godtgørelses størrelse afhænger af sæsonen. I første halvår 1996, da der blev eksporteret 200 000 tons, androg godtgørelsen 5 ECU pr. ton; i andet halvår 1996, da der blev eksporteret 100 000 tons, steg godtgørelsen til 20 ECU pr. ton.

Opgjort på grundlag af et vejte gennemsnit androg godtgørelsen 10 ECU pr. ton i undersøgellesperioden. Da godtgørelsen svarer til et tilskud, beregnes subsidiebeløbet ved at lægge renten på 25 % til, hvilket giver et resultat på **12,5 ECU pr. ton**. Da godtgørelsen ydes jævnt fordelt over året, vil selskabet i praksis for de fleste transaktioners vedkommende ikke have nydt godt af renter for hele året. Hvis det kan fremlægge fyldestgørende dokumentation, kan rentebeløbet nedsættes i forhold til den periode baseret på et vejte gennemsnit, hvor det havde adgang til det fulde ydede beløb. Selskab A, B og C kan nyde godt af disse subsidier.

- ii) Hvis godtgørelserne varierer sæsonmæssigt, og det som led i undersøgelsen påvises, at der er tale om en tilbagevendende procedure, bør metoden med beregning af beløbet som et vejte gennemsnit benyttes. Hvis det derimod som led i undersøgelsen påvises, at godtgørelsen på 20 ECU pr. ton opretholdes på et permanent grundlag, er det dette beløb og ikke det vejtede gennemsnit, der skal danne grundlag for beregningen af tilskudsbeløbet, fordi dette udgør den faktiske fordel for eksportøren i forbindelse med de aktuelle forsendelser.

b) **Subsidier betalt i undersøgellesperioden**

Eksempel 2

Selskab A — Fordeling af eksportsubsidier — Selskabet er forpligtet til at eksportere den samlede produktion

- i) Selskab A nyder godt af yderligere fordele, hvis det eksporterer hele den mængde af vare X, som det fremstiller. Der er klart tale om eksportsubsidier, da tilskuddet er betinget af, at der finder eksport sted. Det nyder bl.a. godt af en fritagelse for indkomstskat. I

undersøgellesperioden fremstillede og eksporterede det 100 000 tons. Hvis det forudsættes, at det i undersøgellesperioden har en fortjeneste på 4 mio. ECU af vare X, og at den normale skattesats er på 25 %, har fritagelsen en samlet værdi på 1 mio. ECU svarende til en værdi pr. ton på 10 ECU. Da skattefritagelsen i beregningssammenhæng har samme virkning som et kontant tilskud, skal der tillægges 25 % rente, hvorved subsidiernes værdi kommer op på **12,50 ECU pr. ton.**

- ii) Desuden ydes der i forbindelse med samme projekt selskab A et statslån på 5 mio. ECU til en rente på 5 %, medens den normale markedsrentesats stadig er på 25 %. Da lånet skal betales tilbage, er subsidiebeløbet lig med forskellen mellem den betalte rente og det normale beløb, der skal betales til markedssats (dvs. 5 mio. ECU til 20 %) = 1 mio. ECU for undersøgellesperioden. Subsidiene pr. ton andrager derfor **10 ECU.** Disse subsidier vil også blive ydet i fremtidige perioder, hvis lånets løbetid er på mere end et år; deres nøjagtige beløb vil afhænge af, hvor stor en del af lånets hovedstol der er tilbagebetalt.

Eksempel 3

Selskab B — Fordeling af eksportsubsidier — Gradvis forøgelse af eksporten

Selskab B er ikke forpligtet til at eksportere sin samlede produktion, men nyder i stedet godt af en ret til at fratække 20 % af fortjenesten af en forøgelse af eksportværdien i sin skattepligtige indkomst. Der er klart tale om eksportsubsidier, da de er betinget af eksportresultatet og kun skal fordeles på grundlag af selskabets eksportsalg. I beregningssammenhæng svarer de til et kontant tilskud.

Selskab B fremstillede i undersøgellesperioden 200 000 tons og øgede sit eksportsalg fra 50 000 tons til 100 000 tons, og den gennemsnitlige eksportpris pr. ton var på 160 ECU. Dette svarer til en forhøjelse af eksportværdien med $50\,000 \times 160 \text{ ECU} = 8 \text{ mio. ECU}$, hvoraf 2 mio. ECU var fortjeneste.

20 % af 2 mio. ECU er 400 000 ECU. Hvis skattesatsen er på 25 %, andrager besparelsen for producenten 100 000 ECU.

Udtrykt pr. ton for de 100 000 eksporterede tons andrager skattebesparelsen 1 ECU. Efter at have tilføjet en rente på 25 % når vi frem til en værdi for subsidiene på **1,25 ECU pr. ton.**

Eksempel 4

Ingen eksport — fordeling på grundlag af det samlede salg

I stedet for at modtage eksportsubsidier modtager selskab C **produktionssubsidier**, der alene ydes til den pågældende erhvervsgrænse og derfor er udligningsberettigede. Subsidiene fordeles på grundlag af selskabets samlede salg, ikke kun eksportsalget.

- i) Selskab C fremstillede og solgte i undersøgellesperioden 200 000 tons af vare X, nemlig 100 000 på hjemmemarkedet og 100 000 på eksportmarkederne. Ved beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med indenlandske subsidier er det den samlede salgsmængde, ikke eksporten, der er relevant.
- ii) Hvis der i undersøgellesperioden blev indrømmet selskabet en fritagelse for **indkomstskat**, og det indtjente et overskud på 4 mio. ECU, og hvis den normale skattesats er på

25 %, skal skattebesparelsen på 1 mio. ECU derfor fordeles over 200 000 tons, hvilket giver et subsidiebeløb på 5 ECU plus 25 % rente = **6,25 ECU pr. ton.**

Eksempel 5

Præferentielle køb af varer eller tjenesteydelser

Til brug for dette eksempel forudsættes det, at der forbruges ét ton gas ved fremstillingen af ét ton af vare X. Gassen leveres af et statsejet distributionsselskab, der har monopol på leverancer i det pågældende land.

Da der ikke findes private leverandører, er det nødvendigt at vurdere fordelene på grundlag af oplysninger om, hvorvidt den statslige leverandørs priser dækker omkostningerne, og hvorvidt der er tale om en præferencepris.

Inden for den generelle prisstruktur afspejler 70 ECU pr. ton den normale gaspris for store industrielle forbrugere, og denne pris gør det muligt for den statslige leverandør at dække sine samlede omkostninger.

Imidlertid blev det i 1996 af hensyn til den pågældende industris konkurrenceevne besluttet at sænke gasprisen udelukkende for denne industri til 50 ECU pr. ton. Dette er en præferencepris, fordi de øvrige store industrielle brugere fortsat skulle betale 70 ECU pr. ton.

Alle tre selskaber nyder godt af disse subsidier, der kan opgøres til forskellen mellem 70 ECU (den normale pris) og 50 ECU (præferenceprisen) = 20 ECU plus den normale rente på 25 % = **25 ECU pr. ton.**

c) Subsidier fordelt over tiden

Eksempel 6

Tilskud til køb af maskiner (faste aktiver)

Der ydes **selskab A** et ikke-tilbagevendende tilskud på 5 mio. ECU til køb af maskiner, der anvendes til fremstilling af varer bestemt til eksport. Fordelene ved disse subsidier fordeler sig over den normale afskrivningsperiode for sådanne faste aktiver. Hvis det forudsættes, at afskrivningsperioden er på fem år for den pågældende erhvervsgren, andrager det beløb, der henføres til ét år (og dermed undersøgelsesperioden), 1 mio. ECU svarende til 10 ECU pr. ton.

I virkeligheden har et engangsbeløb på 5 mio. ECU naturligvis meget større værdi for et selskab end fem årlige tilskud på 1 mio. ECU hver. For at medtage de samlede fordele for modtageren skal det pålydende beløb på 10 ECU forhøjes med den gennemsnitlige årlige rente, som firmaet i den femårige fordelingsperiode kunne indtjene af det ikke-afskrevne tilskudsbeløb. Dette beløb ville eksempelvis i år 1 andrage 5 mio. ECU \times 25 % = 1,25 mio. ECU; i år fem ville det andrage 1 mio. ECU \times 25 % = 0,25 mio. ECU. For perioden som helhed ville det gennemsnitlige årlige rentebeløb andrage 0,75 mio. ECU svarende til 7,5 ECU pr. ton.

Subsidiebeløbet for hvert af de fem år kan derfor opgøres til:

10 ECU (pålydende beløb) plus 7,5 ECU (kumulerede renter) = 17,5 ECU pr. ton.

Dette beløb er udligningsberettiget i yderligere fire år.

Eksempel 7Fritagelse for importtold på maskiner (faste aktiver)

Hvis subsidierne blev ydet på et tidspunkt før undersøgelsesperioden, kan den årlige værdi af de fordele, der har kunnet opnås i de foregående år inden for afskrivningsperioden, medregnes. I eksemplet nedenfor har der været indrømmet selskab A fritagelse for importtold på maskiner siden 1990. Da maskinerne ikke opbruges under produktionsprocessen for den endelige vare, er subsidierne udligningsberettigede. I beregningssammenhæng er det eftergivne toldbeløb det samme som et tilskud. Hvis det forudsættes, at undersøgelsesperioden er 1996, og at selskabet importerer maskiner for 1 mio. ECU hvert år, udgør det beløb, som skal henføres til undersøgelsesperioden, 500 000 ECU svarende til 5 ECU pr. ton. Subsidiebeløbet inklusive 25 % rente andrager **6,25 ECU pr. ton**. (Der henvises til den mere detaljerede redegørelse i tabel 1).

(Samme fordelingsmetode kan anvendes for andre typer subsidier som f.eks. lån).

d) Samlet tilskudsbeløb (ECU pr. ton)

Eksempel	Selskab A	Selskab B	Selskab C
1	12,5	12,5	12,5
2	22,5	—	—
3	—	1,25	—
4	—	—	6,25
5	25,0	25,0	25,0
6	17,5	—	—
7	6,25	—	—
I alt	83,75	38,75	43,75

e) Beregning af udligningstolden

a) Hvis subsidiebeløbet er mindre end skadesmargenen, danner dette beløb i almindelighed grundlag for udligningstolden. Udligningstolden opkræves ved varenes overgang til fri omsætning og kan enten bestå af:

i) En specifik told, dvs. et beløb pr. ton, der i ovennævnte tilfælde udgør:

Selskab A: 83,75 ECU, Selskab B: 38,75 ECU, Selskab C: 43,75 ECU.

ii) En værditold udtrykt i procent af importprisen cif, ufortoldet. Hvis enhedsprisen cif i ovennævnte tilfælde androg 180 ECU pr. ton, ville værditolden beløbe sig til:

Selskab A: 46,5 %, Selskab B: 21,5 %, Selskab C: 24,3 %.

Tallene er afrundet til én decimal.

b) Tolden skal naturligvis nedsættes til skadesmargenen, hvis denne er lavere end subsidiebeløbet.

BILAG

Tabel 1

Fritagelse for importtold på maskiner — Subsidier ydet siden 1990

Undersøglesperiode 1996 — Afskrivningsperiode fem år

Det forudsættes, at der importeres maskiner for 1 mio. ECU om året — toldsats 50 %

Beløb henført til hvert år	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Anskaffet i: 1990	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—	—
1991		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—
1992			0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
1993				0,2	0,2	0,2	0,2
1994					0,2	0,2	0,2
1995						0,2	0,2
1996							0,2
I alt	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,0	1,0
Tilskudsbeløb	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,5	0,5
Toldsats 50 %							

Subsidierne for maskiner anskaffet i 1990 og 1991 indgår ikke i beregningerne vedrørende undersøgelsesperioden (1996). Subsidierne for maskiner anskaffet i 1993 eller derefter er udligningsberettigede, indtil fordelingsperioden udløber.

Tabel 2

Tabel med eksempler på tilskud, der skal udgiftsføres eller fordeles over tiden

UDGIFTSFØRTE TILSKUD	TILSKUD FORDELT OVER TIDEN
TILSKUD	
Sigtet er et andet end køb af faste aktiver ←	→ Sigtet er køb af faste aktiver
Tilbagevendende og/eller små ←	→ Ikke-tilbagevendende og/eller store
	→ Tilbagevendende, men ydet i store koncentrede beløb
SKATTEGODTGØRELSE/NEDSLAG/INDIREKTE SKAT/FRITAGELSE FOR IMPORTAFGIFT	
Driftsudgifter ←	→ Køb af/med tilknytning til faste aktiver (f.eks. fritagelse for importafgift eller indirekte skatter for maskiner)
Fordele med tilknytning til direkte skatter ←	

UDGIFTSFØRTE TILSKUD	TILSKUD FORDELT OVER TIDEN
LEVERING AF VARER OG TJENESTEYDELSER	
Levering af tjenesteydelser og hjælpstoffer ←	→ Levering af faste aktiver og ikke-generel infrastruktur
FORSKNING OG UDVIKLING (¹)	
Kun udgiftsføring, hvis en fordeling ikke er hensigtsmæssig ←	→ Formodning om fordeling
DÆKNING AF TAB	
Tilbagevendende og/eller små ←	DRIFTSOMKOSTNINGER → Ikke-tilbagevendende og/eller store → Til fordel for varer, som endnu ikke er fremstillet
RENTETILSKUD (²)	
Betaling af rentetilskud i takt med, at ydelserne på lånet forfalder ←	→ Tilskuddet er et engangsbeløb til dækning af tidligere, nuværende eller fremtidige skyldige eller betalte rentebeløb

(¹) Denne forudsætning skyldes, at F&U-tilskud ofte kommer den fremtidige produktion til gode.

(²) I dette tilfælde er tilskuddet ikke-tilbagevendende

UDGIFTSFØRTE TILSKUD	TILSKUD FORDELT OVER TIDEN
	KAPITALTILFØRSLER
	LANGSIGTEDE LÅNEFORDELE (fordelene indrømmes i hele lånets løbetid)
	EFTERGIVELSE/OVERTAGELSE AF LANGFRISTET GÆLD (både hovedstol og renter)
KORTSIGTEDE LÅNEFORDELE	
EKSPORTGODTGØRELSER	
TILSKUD UNDER MINIMUMSTÆRSKLEN (1 % af omsætningen for hvert enkelt tilskud)	

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE)**

(98/C 394/05)

(EØS-relevant tekst)

Den 6. oktober 1998 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på tysk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CDE«-versionen af CELEX-databasen under dokumentnummer 398M1259. CELEX er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret. For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29-42455; fax (352) 29 29-42763.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag IV/M.1184 — Travelers/Citicorp)**

(98/C 394/06)

(EØS-relevant tekst)

Den 23. juni 1998 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af CELEX-databasen under dokumentnummer 398M1184. CELEX er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret. For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29-42455; fax (352) 29 29-42763.

Meddelelse om indledning af en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan, Folkerepublikken Kina, Hongkong, Republikken Korea, Malaysia, Mexico, Amerikas Forenede Stater og Indonesien

(98/C 394/07)

Kommissionen har fra Sony Corporation og Fuji Photo Film Co. Ltd modtaget en anmodning om fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der ved Rådets forordning (EØF) nr. 2861/93⁽¹⁾ indførtes vedrørende importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i bl.a. Japan.

Anmodningen, som er indgivet i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96⁽²⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), indeholder tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder med hensyn til definitionen af den vare, der er omfattet af den pågældende procedure, til at begrunde, at der indledes en fornyet undersøgelse.

Kommissionen har på grundlag af anmodningen besluttet at indlede en fornyet undersøgelse i henhold til nævnte artikel 11, stk. 3, af de antidumpingforanstaltninger, der ved forordning (EØF) nr. 2861/93 indførtes på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Folkerepublikken Kina. Kommissionen har endvidere af nedenanførte grunde besluttet at udvide den fornyede undersøgelse til at omfatte alle andre gældende foranstaltninger vedrørende importen af visse magnetplader (3,5" disketter). Denne fornyede undersøgelse er begrænset til at klarlægge, hvilke varer der er omfattet af proceduren.

1. Vare

Den vare, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, er visse magnetplader (3,5" disketter), der anvendes til optagelse og lagring af indkodede digitale edb-data, henhørende under KN-kode ex 8523 20 90.

2. Gældende foranstaltninger

De foranstaltninger, der i øjeblikket er gældende, er endelig antidumpingtold i form af en værditold, der pålægges visse magnetplader (3,5" disketter) ved følgende forordninger:

- forordning (EØF) nr. 2861/93 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Japan, Taiwan og Folkerepublikken Kina

- Rådets forordning (EF) nr. 2199/94⁽³⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea

- Rådets forordning (EF) nr. 663/96⁽⁴⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Malaysia, Mexico og Amerikas Forenede Stater

- Rådets forordning (EF) nr. 1821/98⁽⁵⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5" disketter) med oprindelse i Indonesien.

3. Begrundelse for den fornyede undersøgelse

Gældende foranstaltninger omfatter alle 3,5" disketter uanset deres lagerkapacitet.

Klagende parter gør gældende, at 3,5" disketter med en lagerkapacitet på 200 megabyte, benævnt HiFD, er blevet udviklet siden vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 2861/93. De påstår endvidere, at selv om HiFD teknisk set falder ind under varedefinitionen i denne forordning, bør de ikke være omfattet af foranstaltningerne, fordi de i henseende til fysiske egenskaber og anvendelsesformål er så markant forskellige fra de øvrige 3,5" disketter, at de ikke kan anses for at være en og samme vare.

Da alle undersøgelser, der omfatter 3,5" disketter, vedrører samme vare, har Kommissionen for at undgå forskelsbehandling og af hensyn til en rimelig forvaltning besluttet at udvide den fornyede undersøgelse til at omfatte antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af 3,5" disketter med oprindelse i alle de lande, der er omfattet af foranstaltninger. Som en yderligere begrundelse for denne udvidelse skal anføres, at Kommissionen har dokumentation for, at der ud over de disketter, der er omfattet af klagede parters anmodning, foreligger andre disketter med stor kapacitet, som muligvis også har fysiske egenskaber og anvendelsesformål, der er forskellige fra andre disketter, som er omfattet af foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 21.10.1993, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 236 af 10.9.1994, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 92 af 13.4.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 236 af 22.8.1998, s. 1.

4. Procedure for fastlæggelse af vareområdet

Kommissionen har efter høring af Det Rådgivende Udvalg fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at begrunde indledningen af en fornyet undersøgelse, og den iværksætter derfor hermed en undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.

Kommissionen sender et eksemplar af denne meddelelse til de producenter i Fællesskabet og de eksportører og importører, som deltog i de undersøgelser, der resulterede i gældende foranstaltninger.

Alle interesserede parter, der kan påvise, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultaterne af undersøgelsen, opfordres herved til at tilkendegive deres synspunkter og til at fremlægge nødvendig dokumentation.

Kommissionen kan endvidere høre interesserede parter, forudsat at de fremsætter skriftlig anmodning herom og godtgør, at der er særlige grunde til, at de bør høres.

Alle bemærkninger eller anmodninger om at blive hørt indgives skriftligt til nedenstående adresse med angivelse af den pågældende parts navn, adresse, telefon-, telefax- og/eller telexnummer.

5. Tidsfrist

Interesserede parter må, hvis der i undersøgelsen skal tages hensyn til deres bemærkninger, give sig til kende, fremføre deres synspunkter skriftligt og indgive oplys-

ninger inden for en frist på 40 dage fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist. Denne frist gælder også for parter, der ikke er Kommissionen bekendt, og det er følgelig i disse parters interesse at rette henvendelse til Kommissionen hurtigst muligt på nedenstående adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektorat I
(Eksterne forbindelser: Handelspolitik og forbindelser med Nordamerika, Det Fjerne Østen, Australien og New Zealand)
Direktorat C og E
(DM 24, 8/38)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.
Fax (32-2) 295 65 05
Telex 21877 COMEU B

6. Manglende samarbejde

I tilfælde, hvor en part nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele sådanne oplysninger inden for nævnte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der i henhold til artikel 18 i grundforordningen træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets afgørelse af 12. oktober 1998 om udnævnelse af medlemmerne af Det Rådgivende Udvalg for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 330 af 28. oktober 1998)

(98/C 394/08)

Side 8, artikel 1, del III, kategorien forbrugere og forhandlere, Frankrig:

i stedet for: »Edmond PACHORA«

læses: »Edmond PACHURA«.
